

загальної культури (рівень освіченості, достатній для самоосвіти і самостійного вирішення пізнавальних проблем), досвіду педагогічної діяльності та педагогічної творчості, що конкретизується у певній системі знань, умінь, готовності до професійної діяльності» [2, с. 11]. А отже, компетентнісний підхід передбачає не засвоєння окремих один від одного знань і умінь, а оволодіння ними в комплексі. Лише використавши усі ці знання і уміння, майбутній учитель зможе здобути інформаційні ресурси самостійно для застосування їх у педагогічній діяльності.

Робимо висновок, що формування дослідницької компетентності майбутніх учителів іноземних мов потребує реалізації компетентнісного підходу. Компетентнісний підхід акцентує увагу на організації освітнього процесу, у значній мірі орієнтованого на процес навчання, активного і самостійного оволодіння теоретичними і прикладними знаннями; здатності фахівця діяти в різних педагогічних, дидактичних, комунікативних ситуаціях, адекватно використовуючи отримані професійні знання і вміння.

Література

1. Вербицкий А. А. Личностный и компетентностный подходы в образовании: проблемы интеграции / А. А. Вербицкий, О. Г. Ларионова. – М. : Логос, 2009. – 336 с.
2. Дубасенюк О. А. Професійна педагогічна освіта: компетентнісний підхід : монографія / за ред. О. А. Дубасенюк. – Житомир : Вид-во ЖДУ імені І. Франка, 2011. – 412 с.
3. Закон України «Про вищу освіту»: наук.-практ. коментар / за заг. ред. В. Кременя. – Київ : СДМ-Студіо, 2002. – 323 с.
4. Лебедев О. Е. Компетентностный подход в образовании / О. Е. Лебедев // Школьные технологии. – 2004. – № 5. – С. 3–12.
5. Національна доктрина розвитку освіти України у XXI столітті // Освіта. – 2002. – № 26, 24 квіт. – 1 трав. – С. 2–4.
6. Овчарук О. В. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи : Бібліотека з освітньої політики / під заг. ред. О. В. Овчарук. – К., 2004. – 112 с.

Субботенко І. Ю.

Національний університет «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка

Науковий керівник – канд. пед. наук, доц. Мамчич О. Б.

КОМУНІКАТИВНІ МОЖЛИВОСТІ МИСТЕЦТВА ЯК ШЛЯХ ДО ЗБАГАЧЕННЯ ХУДОЖНЬО-ЧУТТЄВОГО СПРИЙНЯТТЯ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА

Залишаються відкритими, актуальними та малодослідженими питання поширення української культури через мистецтво, збагачення **художньо-чуттєвого сприйняття**, розуміння комунікативних можливостей мистецтва, серед молоді генерації майбутніх педагогів і досвідчених науковців. Любов до України, її самобутньої та неповторної культури, архітектури, образотворчого та графічного мистецтва, повинна виховуватися з малечку. Щоб учні цінували красу рідного міста, пишалися неповторністю його краєвидів. Викладач як своєрідний «генератор» та поширювач творчої думки своїм життям, творчістю, світоглядними орієнтирами, системою цінностей має збагачувати внутрішній світ своїх вихованців. Це можна робити через мистецтво, яке має надзвичайно потужний потенціал естетичного виховання, що розширює пізнавальні можливості учнів, спонукаючи їх до творчої активності. Надзвичайного загострення наразі набуває питання

своєрідного відчуття дійсності та адекватного його відображення у творчості митців. Варто підкреслити, що твір мистецтва – це не просто зображення на площині, твір мистецтва – це своєрідний комунікативний зв'язок між поколіннями, «генератор» **творчих ідей, поширювач естетичних орієнтирів певної історичної диспенсації.**

Чуттєвий та естетичний досвід мислення передається особливо яскраво через графічні роботи. Малюнок олівцем – це базис творчої підготовки майбутнього педагога, своєрідний відображувач творчих ідей, та життєвих орієнтирів. На рівні підсвідомості у дитини залишаються певні образи, які в подальшому впливають на її почуттєву та мовленнєву сфери, отже, на її інтелектуальні можливості. Позитивно або негативно діють на її мислення, та спосіб взаємодії з іншими людьми. Малюнок надзвичайно багато може розповісти про особистість людини її переживання, світосприйняття. Те що дитина не може нам сказати вона передає мовою графічних образів.. Тому вироблення в учнів своєрідного відчуття графічної мови малюнку розширює їхній світогляд, збагачує так би мовити **художній комунікативний досвід.**

Заняття мистецтвом розширює художньо-креативну практику освітньо-виховної діяльності, збагачує культурно-естетичний досвід дитини, розкриває можливості художньо-чуттєвого досвіду застосовуємо саме таке поняття в нашій статті бо вважаємо за доцільне, що набуття художнього досвіду в процесі творчої реальності не може здійснюватися без чуттєвого осягнення та осмислення навколишньої дійсності. Як зазначає на сторінках своїх наукових студій Світлана Черепанова «культурно-естетичний розвиток людства мистецтво освоює в художньо-образній формі. Відповідно пов'язаний з мистецтвом чуттєво-емоційний рівень самопізнання характеризує людину зі сторони її особистісного художнього досвіду» [1, с. 238]. Твір мистецтва має свій комунікативно-пізнавальний простір та виступає своєрідним мовчазним співрозмовником з глядачем. На думку С. Черепанової «мистецтво може бути описано як деяка вторинна мова, а твір мистецтва – як текст цією мовою...» [1, с. 238].

Література

1. Черепанова С. Художній потенціал філософії освіти: знаково-символічна специфіка мистецтва. Філософія освіти. 2012. № 1–2 (11)